

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21Csp/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118200194
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118200194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: X.. S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S. I. XXXX/X, T., zastúpený: JUDr. Ján HALKO, advokát, Cyrila a Metoda 105/2, Rožňava, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 5.153,40 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.153,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.153,40 eur od 02.01.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 08.01.2018, doručenu súdu dňa 08.01.2018, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému zaplatiť mu sumu 5.153,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.153,40 eur od 02.01.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 09.11.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len "úverová zmluva"). Žalobca v úverovej zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvoril úverovú zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Úverová zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle zmluvy o úvere bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: Druh úveru - bezúčelový úver, Celková výška úveru - 4.300,00 €, Celková čiastka splatná spotrebiteľom - 9.052,68 €, Mesačná splátka - 115,94 €, Počet splátok - 84, Ročná úroková sadzba - 24,17 % RPMN-od27,1 % do 28,1 %, Priemerná hodnota RPMN - 17,88 %, Lehota splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. na v poslednom mesiaci. Úverová zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu uzatvorenia Zmluvy (ďalej aj ako "zákon o spotrebiteľských úveroch") a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Z zmluve bola nesprávne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Pri vynásobení počtu splátok 84 a výškou splátky 115,94 E je zrejmé, že žalobca mal zaplatiť celkovú

čiasťku 9.738,96 eur, pričom žalovaný v úverovej zmluve udáva celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom 9.052,68 eur. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/390/2013 zo dňa 17.12.2013 a sp. zn. 17Co/1035/2014 zo dňa 13.05.2015. Vzhľadom na nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti so spotrebiteľským úverom zaplatiť, sa úver zo Zmluvy vyplývajúci považuje v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Výška RPMN uvedená v úverovej zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) zákonným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne ust. § 9 ods. 2, písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Výška RPMN musí byť v zmluve uvedená jednoznačne a nie v žalobcom určenom percentuálnom rozmedzí. Označenie RPMN v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranice nespĺňa a z povahy veci (RPMN ako presný údaj o výške nákladov vzťahujúcich sa na úver v rámci jedného kalendárneho roku) ani nemôže spĺňať požiadavku presnosti a jednoznačnosti vyjadrenia RPMN. Takúto požiadavku by splnil len prípad, ak by bola výška RPMN v čase uzavretia úverovej zmluvy uvedená v zmluve presným a jednoznačným spôsobom (presnou hodnotou). Ide pritom o zmluvnú podmienku, ktorá je zákonom stanovená a nemožno ju naplniť takou úpravou, ktorá by vyvolávala pochybnosti v právach a povinnostiach slabšej zmluvnej strany (spotrebiteľa). Ak aj bolo v Zmluve dohodnuté, že presná výška RPMN bude klientovi oznámená po poskytnutí úveru (t.j. po uzatvorení zmluvy), opätovne ide o porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch; takáto úprava totiž už nevie späť napraviť nedostatok už podpísanej úverovej zmluvy (v ktorej tento údaj nebol uvedený jednoznačne a teda sa spotrebiteľ v čase jej podpisu nevedel oboznámiť s jej presnou výškou) a okrem toho je zmluvnou klauzulou, ktorá je v danom zmluvnom vzťahu vynútená a zakomponovaná do spotrebiteľskej zmluvy tak, že spotrebiteľ daný dokument (vyhotovený vo formulárovej podobe) musí prijať ako celok, ak chce úver získať. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/895/2014 zo dňa 25.06.2015, Okresného súdu Revúca zo dňa 10.09.2015 sp. zn. 6C/455/2015, Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.03.2015 sp. zn. 15C/43/2015. Vzhľadom na uvedené sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadne poplatky. V predmetnej zmluve táto náležitosť chýba. Z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené, aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvoláva na inú istinu, napr. na všeobecné obchodné podmienky alebo splátkový kalendár. Súdny v takýchto prípadoch považujú neuvedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadne poplatky za neprijateľnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 5Co/214/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co/65/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.07.2015 sp. zn. 17Co/2/2015 a rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.01.2016 sp. zn. 2C/72/2015, rozhodnutie zo dňa 30.11.2015 sp. zn. 10Co/265/2015. Na naplnenie tejto náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch nestačí uvedenie výšky splátky, tak ako uvádza žalovaný, ale je potrebné určiť aká časť splátky je poukazovaná na jednotlivé jej zložky (istinu, úrok, poplatky, prípadne iné). Uvedené je odôvodnené okrem iného aj potrebou vyhnúť sa svojvôli veriteľa pri započítavaní jednotlivých splátok úveru na jeho istinu/úroky/poplatky; viditeľné zneužívanie takejto nedostatočnej zmluvnej úpravy v úverových zmluvách je napríklad v prípade, ak dlžník má záujem predčasne splatiť úver - v takom prípade veriteľa úplne bežne vyčíslujú zostatok istiny na splatenie tak, že do toho času uhradené splátky započítavajú takmer výlučne na úroky a poplatky úveru (za účelom toho, aby bol dlžník nútený splatiť čo najvyššiu zostávajúcu výšku istiny úveru). Žalobca poukázal na § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.02.2014, sp. zn. 23Co/158/2013 - 57. Rovnako aj v prípade doby trvania zmluvy zákonodarca celkom jednoznačne zakotvil, že v prípade jej absencie sa úverová zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Neuvedenie tejto zákonnej náležitosti

môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.07.2015 sp. zn. 17Co/2/2015, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.01.2016 sp. zn. 2C/72/2015, zo dňa 18.02.2016 sp. zn. 16Co/267/2015, rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.04.2014 sp. zn. 20C/136/2013. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa zrejme nesúladiť Zmluvy so zákonom o spotrebiteľských úveroch pokúsil so žalovaným riešiť prostredníctvom právneho zástupcu mimosúdnou cestou. Žalovaný bol predsporovou výzvou zo dňa 18.12.2017 upozornený na nedostatky a zrejme rozpory Zmluvy so zákonom. Žalovaný do dňa podania žalobného návrhu na predsporovú výzvu nereagoval, čím vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu danej veci k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou. Preto žalobca v záujme ochrany svojich práv je nútený pristúpiť k tejto žalobe. Na základe vyššie uvedeného je poskytnutý úver zo Zmluvy bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca mal povinnosť splatiť úver len do výšky poskytnutej istiny, t.j. sumy 4.300,00 €. Ku dňu podania žaloby žalobca uhradil na predmetný úver celkom sumu 9.453,40 €. Okrem úhrad vyplývajúcich zo splátkového kalendára vyhotoveného žalovaným ku dňu 21.4.2017, žalobca uhradil príslušné splátky v mesiacoch máj - september 2017, každú vo výške 115,94 € a zároveň mimoriadnu splátku vo výške 1.243,54 € dňa 23.10.2017, ktorou bol úver predčasne splatený. Z toho vyplýva, že žalobca uhradil nad rámec istiny sumu vo výške 5.153,40 €. Táto čiastka prevyšujúca istinu predstavuje preplatok, ktorý žalobca uhradil. Preplatok zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca okrem uvedeného preplatku požaduje od žalovaného aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.153,40 eur od 02.01.2018 (uvedený dátum je dňom, kedy žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcu a mala dostatok času obohatenie vrátiť na účet žalobcu) do zaplatenia. Žalobca ako dôkazy označil a predložil Úverovú zmluvu č. 4111045541 zo dňa 09.11.2011, Predsporovú výzvu zo dňa 18.12.2017, dôkaz o doručení žalovanému, splátkový kalendár zmluvy k 21.04.2017, výpisy z účtu máj - október 2017.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 21Csp/2/2018-18 zo dňa 15.02.2018, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením a žalobu žiadal ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný v odpore uviedol, že záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011). Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnené, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Zmluvné strany sa na základe úverovej zmluvy dohodli na bežných mesačných splátkach vo výške 115,94 eur. Žalobca teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.) b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnené a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobca sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému sumu 115,94 eur mesačne. d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobcu - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi nim a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejme, že žalobca uvedené skutočnosti nepreukázal, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobcu nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo 1) ani

k plneniu bez právneho dôvodu - žalobca plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Žalovaný uvádza, že žalobca ako dôkaz predložil len splátkový kalendár, ktorého výška uhradených súm nezodpovedá výške, ktorú požaduje vydať v rámci bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti žalovaný upozorňuje aj na prípadné premlčanie nároku žalobcu na vydanie uvedenej sumy. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., žalovaný zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného "Úver", kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky -115,94 eur pod bodom 39., o počte splátok -84 pod bodom 40., o lehote splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutia úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 48. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Názor žalovaného na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Žalovaný poukázal na smernicu 200/48/ES, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.11.2017 č.k. 43Co/24/2017, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.01.2018 sp. zn. 10Csp/90/2017. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je uvedený priamo v zmluve nasledovne: "Lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci." Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 21.11.2017 sp. zn. 17Csp/158/2017. Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v úprave § 9 ods. 2 písm. j), že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Rozhodovacia prax jednotlivých súdov ohľadne náležitostí úverových zmlúv je rozdielna. Žalovaný však nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Okrem toho bola žalobcovi ako klientovi zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotný žalobca ako klient súhlasil. Žalovaný je presvedčený, že pri uzatváraní úverovej zmluvy postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a poskytol pravdivé informácie o výške RPMN, na základe ktorej si klient mohol porovnať úver s produktmi ostatných finančných subjektov na finančnom trhu a slobodne, bez nátlaku sa rozhodnúť, či so žalovaným uzatvorením úverovej zmluvy vstúpi do odplatného záväzkového vzťahu. V súvislosti s výškou RPMN uvedenou v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX v rozmedzí 27,1-28,1 %, žalovaný dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43Co/24/2017, zo dňa 29.11.2017. Tvrdenie žalobcu, že výška RPMN v zmluve je zavádzajúca, je nepravdivé, nakoľko žalobca nepredložil žiaden právne relevantný výpočet ako dôkaz, na základe ktorého by bola uvedená výška RPMN nesprávna. K tvrdeniu žalobcu, že v úverovej zmluve č. 4111045541, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je nesprávne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom, ktorá je vyčíslená na sumu 9.052,68 eur, žalovaný uvádza nasledovné. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom v úverovej zmluve č.4111045541

preto neboli zarátané doplnkové služby, nakoľko klient nebol povinný si ich navoliť a teda je to v súlade s vyššie uvedeným ustanovením. Poistenie týkajúce sa danej zmluvy, o ktoré žalobca prejavil záujem pri uzatváraní zmluvy, bolo dobrovoľné, od jeho zvolenia nezávisel vznik úverovej zmluvy a z toho dôvodu nebolo a nemuselo byť na základe uvedeného ustanovenia v zákone č. 129/2010 Z.z. započítané do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Žalobca pri uzatváraní zmluvy so žalovaným bol informovaný o možnosti poistenia výdavkov v súvislosti s touto zmluvou, nebola to ale jeho povinnosť, nakoľko v samotnej zmluve je uvedené, že dané poistenie je dobrovoľné. V úverovej zmluve, konkrétne v bode 52, je možné vidieť, že žalobca si zvolil Balíček PREMIUM, ktorým sa žalobca stáva poisteným pre prípad "dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PREMIUM 8,17 eur mesačne (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia)". Medzi ďalšie doplnkové služby, s ktorými žalobca prejavil súhlas, patrí služba zmeny výšky a počtu splátok, kde poplatok za uvedenú službu je 0,30 eur, uzatvorenej na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným. Uvedený postup z vyššie uvedeného dôvodu považujeme za správny a v súlade so zákonom.

3. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný v odpore uvádza, že výška žalobcom požadovanej sumy nezodpovedá splátkovému kalendáru, ktorý bol prílohou žaloby. Ako však žalobca uviedol v žalobe okrem úhrad uvedených v splátkovom kalendári vo výške 7.630,16 €, žalobca uhradil ešte ďalších 5 riadnych splátok v mesiacoch máj - september 2017 (spolu vo výške 579,70 €) a mimoriadnu splátku vo výške 1.243,54 € v mesiaci október 2017. Uhradenie sumy 9.453,40 € žalobcom je medzi stranami nesporné. Žalovaný svojim vyjadrením v odpore totiž v zmysle § 151 ods. 1 CSP výslovne nepoprel, že by skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom vykonaných úhrad boli nepravdivé (teda že by žalobcom tvrdené úhrady neprijal). Rovnako ak by aj žalovaný tvrdil, že neobdržal úhrady v žalobcom tvrdenej výške, v zmysle § 151 ods. 2 CSP by musel uviesť vlastné tvrdenie o popretých skutkových okolnostiach, teda tvrdenie v akej výške došlo (podľa názoru žalovaného) k vykonaniu úhrad v prospech poskytnutého úveru. Žalovaný v odpore upozorňuje aj na prípadné premlčanie nároku žalobcu na vydanie žalobcom uplatnenej sumy. Napriek tomu, že žalovaný na podporu záveru o premlčaní nerobí žiadne tvrdenia ani nepredkladá žiadne dôkazy, v záujme rýchlosti konania sa k tejto námietke žalobca vyjadří. Zo splátkového kalendára vyhotoveného žalovaným, ktorý tvorí prílohu k žalobe vyplýva, že žalobca splátkou zo dňa 13.1.2015 uhradil celkovo 4.405,72 € (38 x 115,94 Eur). Je teda nepochybné, že práve touto splátkou žalobca zaplatil sumu rovnajúcu sa istine poskytnutého úveru - 4.300 Eur. Počnúc dátumom tejto splátky sa žalovaný prijímaním plnenia na úver, ktorý je ex lege bezúročný a bez poplatkov, začal bezdôvodne obohacovať. Z toho dôvodu žalobca časť tejto splátky vo výške 105,72 Eur a všetky ďalšie úhrady na poskytnutý úver žiada od žalovaného späť ako vydanie bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola súdu doručená 8.1.2018. Je teda zrejmé, že ak prvá splátka z ktorej žalobca žiada vydanie bezdôvodného obohatenia bola uhradená 15.1.2015, ku dňu podania žaloby súdu 3-ročná objektívna premlčacia doba ešte neuplynula. Žalovaný v odpore argumentuje Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. Uvedenými argumentmi veriteľov sa napokon zaoberali už aj súdy SR, napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/142/2016. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa bude riešiť otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii Smernice do Zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. Nakoľko priamy účinok Smernice do úvahy neprichádza, z dôvodu, že podľa ustálenej judikatúry súdneho dvora nemožno v sporoch medzi jednotlivcami aplikovať smernicu priamo, vnútroštátne súdy musia skúmať, či Smernici môžu priznať nepriamy účinok, a teda či môžu vykladať Zákon eurokonformne. Nakoľko sa jedná o spor medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený a výklad formou nepriameho účinku nie je možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem. K argumentácii žalovaného, že náležitosť doby trvania a konečnej splatnosti úveru je možné určiť z bodu 48. zmluvy žalobca uvádza, že toto ustanovenie nie je možné vyložiť tak, že stačí aby zmluva obsahovala údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ sa k tomuto údaju vie dopracovať. Takýto výklad je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/510/2015. Žalovaný tvrdí, že údaj o RPMN uvedený ako rozpätie hodnôt je v súlade s požiadavkou zákona o spotrebiteľských

úveroch. S týmto názorom sa nie je možné stotožniť. Ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch ani žiadne iné ustanovenie neumožňuje veriteľom uvádzať RPMN inak než jedným údajom. Ak žalovaný tvrdí, že zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje, aby bolo RPMN uvádzané ako jeden konkrétny údaj, rovnako by sa dalo argumentovať, že zákon nevyžaduje ani aby bola uvádzaná správna hodnota RPMN. Podľa výkladu žalovaného by teda stačilo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala kolónku RPMN, pričom údaj, ktorý je tam uvedený už nie je podstatný, nakoľko zmluva údaj o RPMN obsahuje. Je nesporné, že takýto výklad je absurdný. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len jeden konkrétny údaj o RPMN vypočítaný z údajov uvedených v zmluve. Navyše skutočná RPMN za predmetný úver sa nepohybuje ani v rozmedzí uvádzanom žalovaným. Pri výške úveru 4300 Eur a 84 mesačných splátkach po 115,94 Eur činí RPMN 31,31 %. Žalovaný uvádza, že do celkových nákladov splatných spotrebiteľom nezapočítal poisťné a poplatok za možnosť zmeny výšky splátok, nakoľko tieto boli dobrovoľné a žalobca si ich nemusel navoliť. Uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Žalobca nemal možnosť odmietnuť poistenie. V zmluve, ktorá je formulárovou zmluvou chyba akákoľvek možnosť žalobcu ako spotrebiteľa zaškrtnúť pri poistení "nie" (tak ako je to napr. pri dohode o zmene: výšky a počtu splátok). Žalobcovi bolo teda poistenie nanútené, pričom treba zdôrazniť, že takéto vyhlásenie spotrebiteľa nie je možné považovať za platne uzavretú poisťnú zmluvu. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je aj v prípade odrátania nákladov na poisťné a poplatok za možnosť zmeny výšky splátok spolu vo výške 711,48 Eur (84 x 8,17 Eur + 84 x 0,30 Eur) uvedená nesprávne. Po odpočítaní 711,48 Eur z celkovej sumy, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť - 9.738,96 Eur (84 x 115,94 €) by mala byť v zmluve uvedená suma 9.027,48 Eur. Je teda nesporné, že aj pri prijatí výkladu ponúkaného žalovaným (že poistenie a poplatok za možnosť zmeny výšky splátok boli doplnkové služby, ktoré spotrebiteľ nemusel pri uzatváraní úverovej zmluvy prijať) je celková čiastka splatná spotrebiteľom na zmluve uvedená nesprávne, čo samo osebe zakladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 19.09.2018 uviedol že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je naviazaný na skutočnú vedomosť oprávnenej strany, t.j. nie je postačujúce ani predpokladaná vedomosť ani skutočnosť, že sa oprávnený subjekt mohol skutočne dozvedieť o obohatení už skôr. Žalobca poukázal na uznesenie NS ČR zo dňa 25.11.2008 sp. zn. 30Cdo/4366/2007, z 27.09.2001 sp. zn. 25Cdo/1618/99, z 30.04.2012 sp. zn. 33Odo477/2001, NS SR z 23.11.2010 sp. zn. 5MCdo17/2009, z 23.02.2011 sp. zn. 5Cdo121/2009, z 17.12.1978 sp. zn. 2Cz 35/77, nález Ústavného súdu SR zo dňa 03.09.2013 sp. zn. III. ÚS 413/2013-9. V rámci rozhodovacej praxe súdov prevláda pomerne jednoznačný záver pripúšťajúci výklad o tom, že spotrebiteľ sa mohol skutočne dozvedieť o bezdôvodnom obohatení práve až na základe toho, že bol o tomto informovaný zo strany tretej osoby - napr. občianskeho združenia alebo advokáta. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica z 15.03.2016 sp. zn. 13Co/90/2015, z 27.04.2016 sp. zn. 12Co/63/2015, z 31.03.2016 sp. zn. 15Co/42/2015, z 27.04.2016 sp. zn. 15Co/15/2015, z 27.04.2016 sp. zn. 15Co/1064/2014, z 14.06.2017 sp. zn. 15Co/85/2017, z 24.02.2016 sp. zn. 17Co/1008/2014, Krajského súdu Košice zo dňa 26.05.2016 sp. zn. 2Co/177/2015, z 24.02.2016 sp. zn. 9Co/84/2015, Krajského súdu Nitra z 04.05.2017 zo dňa 7Co/306/2016, Krajského súdu Prešov z 15.06.2017 sp. zn. 14Co/10/2017, z 08.11.2016 sp. zn. 17Co/162/2016, z 06.04.2016 sp. zn. 12Co/13/2016, z 27.04.2017 sp. zn. 20Co/281/2015, z 02.02.2017 sp. zn. 3Co/243/2016, uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 285/2015 z 10.06.2015. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v tomto konaní, je tak možné spojiť najskôr so skutočnosťou, kedy právny zástupca žalobcu žalobcovi oznámil, že jeho zmluva vykazuje také nedostatky, s ktorými zákon spája sankciu - bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Týmto dňom je 18. december 2017, kedy bol žalobca telefonicky oboznámený právnym zástupcom o vadnosti jeho úverovej zmluvy a súhlasil s udelením plnomocenstva a aj prípadným súdnym konaním v tejto veci. Skutočnosť, že k reálnemu podpisu zaslaného plnomocenstva došlo zo strany žalobcu až 20.12.2017 je pre začiatok subjektívnej premlčacej lehoty bez významu. Žalobca sa tak o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel až dňa 18.12.2017 od právneho zástupcu, pričom žaloba bola doručená do elektronickej schránky súdu podľa údajov elektronickej doručky dňa 8.1.2018 o 14:24:13 hod. Z toho je nepochybné, že subjektívna premlčacia doba ku dňu podania žaloby neuplynula. Ak by aj žalovaný tvrdil, že žalobca mal vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodných pre vznik bezdôvodného obohatenia skôr, dôkazné bremeno v preukázaní tejto skutočnosti spočíva na ňom. Jednou z týchto skutkových okolností, bez ktorej žalobca nedokáže určiť, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, je skutočnosť, že na úverovú zmluvu sa vzťahuje zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako dôsledok že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Túto vedomosť pritom nemožno stotožňovať (ako to veritelia často robia) so znalosťou právnej kvalifikácie uplatneného nároku, ktorá nemá vplyv na začiatok

plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Uznanie námietky premlčania s prihliadnutím na okolnosti tejto veci (porušenie zákona zo strany žalovaného za účelom obohatenia sa na úkor spotrebiteľa) by sa totiž jednoznačne priečilo dobrým mravom. Uznanie námietky premlčania by bolo výrazom zneužitia tohto práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil; spotrebiteľovi by tak za danej situácie zanikol nárok na plnenie v dôsledku uplynutia premlčacej doby, čo by bolo neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil (pozri napríklad rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 19Co/254/20 14 zo dňa 22.10.2015 alebo tiež rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo/53/2009). Teda v priebehu celého trvania zmluvného vzťahu žalovaný ťaží prevahou právnej vedomosti nad žalobcom - dlžníkom. A potom, ak spotrebiteľ chce chrániť svoje (aj majetkové) práva subjekt, ktorý sa od počiatku zmluvného záväzku správal nekorektne (preto sa nachádza v pozícii žalovaného) vznesie bezobsažnú, ničím nepreukázanú, teoretickú, veľmi neurčitú a zmätočnú námietku premlčania v subjektívnej lehote, ktorej základom je vedomosť spotrebiteľa o tom, že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil len nie je zrejmé, čo má byť prameňom skutočnej preukázanej vedomosti žalobcu. Ak teda žalovaný v zmluve vedome neuviedol podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a v dôsledku toho sa bezdôvodne obohatil, bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby takto nepoctivo získané bezdôvodné obohatenie nemusel vydať z dôvodu jeho premlčania.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že žalovaný považuje všetky náležitosti úverovej zmluvy za splnené v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., preto sumu bezdôvodného obohatenia, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje považuje žalovaný za nedôvodnú a nepodloženú. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za neplatnú je tvrdená len samotným žalobcom, ktorý toto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym konkrétnym rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. 4111045541 uzatvorená dňa 09.11.2011 je neplatná, prípadne bezúročná a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 2Obo3/2009 zo dňa 22.04.2009. Aj z citovaného rozsudku vyplýva, že bezdôvodné obohatenie nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobcu. Žalovaný sa podporne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj námietkou premlčania v zmysle § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby, žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobcovi známe. Žalobca vedel, že plní zo zmluvného vzťahu, vedel koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať. Žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn.1 Cdo 67/2011 a uznesenie NS SR z 10.1.2018 sp. zn. 3Cdo/169/2017. Žalobca uhradil sumu požičanej istiny splátkou splatnou dňa 13.01.2015. S ohľadom na vyššie uvedené nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 13.01.2017 premlčaný. V samotnej úverovej zmluve je poistenie uvedené ako "POISTENIE VÝDAVKOV (dobrovoľné)." Pokiaľ by klient o poistenie záujem nemal, v príslušnej kolónke by bolo uvedené "bez poistenia" .V tejto časti sú uvedené aj ďalšie alternatívne ponúkané služby a to konkrétne služba "Zmena výšky a počtu splátok". Klient je pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia poistného, či iných doplnkových služieb a je len na slobodnom rozhodnutí samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Brezno zo dňa 19.09.2017 v konaní vedenom pod sp.zn. 4C/40/2014. Žalovaný ako dôkaz o dobrovoľnosti uvedených služieb predložil úverovú zmluvu uzatvorenú s iným klientom, v prípade ktorej si klient poistenie nezvolil, preto je v poličku týkajúcom sa poistenia uvedené Bez poistenia a taktiež si nezvolil ani službu Odložené splátky a ani službu Zmena výšky a počtu splátok. Aj táto skutočnosť svedčí o dobrovoľnosti tak poistenia ako aj ďalších alternatívnych služieb, preto žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu o podmienení uzatvorenia úverovej zmluvy dojednaním dobrovoľnej služby, ktorá mu malo byť jednostranne nanútená. Dojednané poistné a ani ďalšie alternatívne služby preto v zmysle uvedenej úpravy podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Žalovaný zastáva názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, preto považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. Bližšie informácie o poistení boli žalobcovi ako klientovi poskytnuté v úverových

zmluvných podmienkach, ktoré boli neoddeliteľne spojené so zmluvou a to konkrétne v Hlave 15 a tiež na strane 8. Žalovaný preto považuje za splnené všetky podmienky a náležitosti úverovej zmluvy v súlade so znením zákona č.129/2010 Z.z.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou zo dňa 08.01.2018, úverovou zmluvou zo dňa 09.11.2011 č. XXXXXXXXXXXX, splátkovým kalendárom zmluvy na č.l. 6, výpismi z účtu žalobcu, predsporovou výzvou zo dňa 18.12.2017, e-mailom právneho zástupcu žalobcu doručeného dňa 18.12.2017, keď súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu podľa § 180 Civilného sporového poriadku, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a požiadali o pojednávanie v ich neprítomnosti a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu z dôvodov uvedených v písomných podaniach. Dôvodnosť návrhu bola preukázaná, žalobca žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 5.153,40 eur spolu s príslušenstvom a uplatňuje si náhradu trov konania. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným trpí vadami, kvôli ktorým by mala byť vyhlásená za bezúčelovú a bez poplatkov najmä z dôvodu nesprávnej neurčitej RPMN, k celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Právny zástupca poukázal na bod 52 zmluvy, z ktorého vyplýva, že žalobcovi bol v predtlačí zmluvy vnútený aj iný úkon, ktorým bolo poistenie, pričom žalovaný nepreukázal vôľu žalobcu vstúpiť do tohto zmluvného vzťahu ako spotrebiteľa, kde žalobca ako klient mal podpisom samotnej úverovej zmluvy súčasne súhlasiť s tým, aby bol poistený, pričom podľa drobného textu v spodnej časti zmluvy, mal žalobca vyhlásiť, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy. Tak ako bolo poistné v zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 OZ o poistných zmluvách. Nie je zrejme výška poistnej sumy, poistná doba a žalovaný nepredložil ani riadnu písomnú poistnú zmluvu ani iný doklad preukazujúci vznik, rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia žalobcu. Napokon VOP, ktoré boli predložené na pojednávaní nie sú žalobcom podpísané, nie je zrejme, či sa s nimi žalobca mal možnosť oboznámiť. Preto má žalobca za to, že ide o absolútne neplatný právny úkon z dôvodu absencie vôle žalobcu vstúpiť do takéhoto zmluvného poistného vzťahu. Z bodu 53 vyplýva ďalšia vnútená doplnková služba - poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, ktorej využitie žalobcom je nanajvýš neisté, takéto ustanovenie zmluvy považuje za rozporné s dobrými mravmi a neplatné s poukazom na § 39 OZ. Navyše zmena výšky a počtu splátok je zmenou úverovej zmluvy strán sporu, s ktorou musia obe strany písomne súhlasiť. Vzhľadom na uvedené náklady, ktoré boli súčasťou doplnkových služieb a ktoré služby neboli uzatvorené dobrovoľne, bol žalovaný povinný zahrnúť plnenia do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Údaj o celkovej čiastke 9.052,68 eur je preto nesúladný a zodpovedá výške splátky bez doplnkových služieb. V zmluve absentuje uvedená náležitosť, spotrebiteľ bol uvedený do omylu v celkovej čiastke, ktorú bol povinný zaplatiť a absencia tejto náležitosti spôsobuje čiastočnú neplatnosť právneho úkonu, ktorým je zmluva o spotrebiteľskom úvere. S prihliadnutím na vyjadrenie žalovaného, ktorým namietajú subjektívnu lehotu, žalobca uvádza, že má za to, že pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúci deň, kedy sa dotknutá osoba skutočne preukázateľne dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, o relevantných skutkových okolnostiach pre podanie žaloby, teda o skutku z porušenia práva z bezdôvodného obohatenia tak, aby mohol poškodený podať žalobný návrh. Pokiaľ žalovaný stotožňuje plynutie subjektívnej a objektívnej lehoty, v tejto súvislosti žalobca poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2010 z 28.9.2011, kde NS SR jasne ustálil, že počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa neviaže k začiatku splatnosti ako je to pri začiatku všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 OZ, ale k inej skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. Žalobca sa o uvedenom dozvedel po porade so svojím právnym zástupcom a vzápätí podal žalobný návrh.

8. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 09.11.2011 zmluvu o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 4.300 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 115,94 eur, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24,17 %, priemerná hodnota RPMN 17,88 %, RPMN bola uvedená vo výške od 27,1 % do 28,1 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená vo výške 9.052,68eur, lehota splatnosti bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30 eur, poistenie výdavkov - balíček Premium: klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity

alebo smrti následkom úrazu, úhrada za poistenie Premium: 4,59 eur mesačne (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia.

9. Zo splátkového kalendára zmluvy na č.l. 6-7 vyplýva, že žalobca čerpal úver vo výške 4.300 eur, do 11.04.2017 uhradil sumu 7.630,96 Eur.

10. Z Výpisov z účtu žalobcu vyplýva, že žalobca dňa 10.05.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 12.06.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 10.07.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 10.08.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 13.09.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 23.10.2017 uhradil sumu 1.243,54 eur.

11. Z predsporovej výzvy zo dňa 18.12.2017 vyplýva, že žalobca požiadal žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia, ak do 14 dní od doručenia tejto výzvy nebude navrhnutý iný akceptovateľný postup riešenia uvedenej situácie, podaná žalobca žalobu na súd.

12. Z e-mailu právneho zástupcu žalobcu doručeného dňa 18.12.2017 žalovanému vyplýva, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zaslala predsporovú výzvu týkajúcu sa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX.

13. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) ,b), d) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so

spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (4). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

21. Podľa § 53 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (1). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (2). Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (3).

22. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 09.11.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 4.300 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 115,94 eur, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24,17 %, priemerná hodnota RPMN 17,88 %, RPMN bola uvedená vo výške od 27,1 % do 28,1 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená vo výške 9.052,68 eur, lehota splatnosti bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30 eur, poistenie výdavkov - balíček premium, podľa ktorého klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu, úhrada za poistenie Premium: 4,59 eur mesačne (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Podľa splátkového kalendára zmluvy na č.l. 6-7 žalobca uhradil žalovanému sumu 7.630,96 Eur do 11.04.2017, podľa výpisov z účtu žalobcu žalobca dňa 10.05.2017 uhradil žalovanému sumu 115,94 eur, dňa 12.06.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 10.07.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 10.08.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 13.09.2017 uhradil sumu 115,94 eur, dňa 23.10.2017 uhradil sumu 1.243,54 eur. Žalobca dňa 18.12.2017 vyzval e-mailom žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia do 14 dní od doručenia tejto výzvy, výzva bola žalovanému doručená dňa 18.12.2017.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Predmetnú zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ako spotrebiteľ takto nekonal. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahuje i zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd preto úverovú zmluvu podrobil kontrole, či obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanoveniami ZoSÚ. Z úverovej zmluvy mal súd preukázané, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 09.11.2011 neobsahuje údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), g), j), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda údaj o: f) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď lehota splatnosti je určená len ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením a údaj o dobe trvania zmluvy neobsahuje zmluva vôbec. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“

a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Zmluva neobsahuje ani celkovú výšku spotrebiteľského úveru, keď suma uvedená v zmluve je uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, t.j. vo výške 9.052,68 eur, pričom správna výška je 9.738,96 eur (ako 84 mesačných splátok po 115,94 eur). Ďalej chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) a to ročná percentuálna miera nákladov, nakoľko v zmluve sa nachádza nejednoznačný údaj od 27,1 % do 28,1 %, pričom ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená jednoznačne, nie v podobe percentuálneho rozpätia. Nakoniec chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nedodržanie uvedených podstatných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom zavedenia uvedených náležitostí zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca čerpal úver vo výške 4.300 eur a žalovanému uhradil sumu 9.453,40 eur, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.153,40 eur, ktorú sumu žalovaný prijal bez právneho dôvodu.

25. Žalovaný poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 týkajúce sa výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, k čomu súd uvádza, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 (Klára Bíróová) zo dňa 09.11.2016, poskytol výklad výlučne smernice, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. h), a i), článku 23, keď výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí citovanom v odseku 18 vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

26. V danom prípade je konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd preto dospel k záveru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

28. Podľa ustanovenia § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzatvára poisťnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

29. Podľa ustanovenia § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Žalobca ďalej namietal, že poistenie mu bolo nanútené, zmluva je formulárová a chýba v nej možnosť žalobcu ako spotrebiteľa zaškrtnúť pri poistení „nie“, preto takého vyhlásenie nie je možné považovať za platne uzavreté. V zmluve o spotrebiteľskom úvere v časti poistenie výdavkov, ktorá nebola individuálne dojednaná sa uvádza len zvolený súbor poistenia balíček premium, poistenie výdavkov - balíček Premium: klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu, úhrada za poistenie Premium: 4,59 eur mesačne (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poisťná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (výška poisťného plnenia, výška poisťného, splatnosť poisťného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poisťné, poisťná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poisťnej zmluvy. Predovšetkým pre poisťnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a žalovaný žiadnu písomnú poisťnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil, preto je uvedená poisťná zmluva absolútne neplatná.

32. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

34. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

35. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, vzhľadom k uvedenému bolo potrebné sa zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou možného premlčania nároku. V konaní sa uplatňuje nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia (konkrétne zaplatenie sumy, o ktorú mal žalobca úver preplatiť a tak poskytnúť žalovanému finančné prostriedky, na ktoré tento nemal nárok), ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

36. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, táto plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je v súlade s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodujúce,

kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nestačí pritom len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale kedy sa tak skutočne stalo. Súd podporne poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/301/2011 zo dňa 04.07.2012, podľa ktorého „subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr.“

37. Žalobca v konaní tvrdil, že o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, sa dozvedel dňa 18.12.2017, kedy mu právny zástupca telefonicky oznámil, že zmluva vykazuje také nedostatky, s ktorými zákon spája sankciu - bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Dňa 20.12.2017 žalobca podpísal plnomocnosť pre právneho zástupcu na zastupovanie v tomto konaní a dňa 08.01.2018 bola žaloba doručená tunajšiemu súdu. Nakoľko žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, preukázateľne dozvedel už skôr, dospel súd k záveru, že žalobca najskôr dňa 18.12.2017, kedy mu právny zástupca telefonicky oznámil vady jeho úverovej zmluvy, zistil, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a práve odvtedy začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na podanie žaloby. Keďže žaloba v konaní bola podaná na súde dňa 08.01.2018, bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

38. Pretože subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej, súd ďalej skúmal, či bola žaloba podaná v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými žalobca ako dlžník zaplatil viac, ako len vrátil prijaté plnenie istiny úveru. Trojročná objektívnu premlčaciu dobu začala v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka plynúť od uhradenia tej-ktorej splátky, ktorou žalovaný mal získať bezdôvodné obohatenie.

39. Zo splátkového kalendára vyhotoveného žalovaným vyplýva, že žalobca splátkou zo dňa 13.1.2015 uhradil celkovo 4.405,72 eur (38 splátok po 115,94 eur), teda práve touto splátkou žalobca zaplatil sumu rovnajúcu sa istine poskytnutého úveru vo výške 4.300 eur. Počnúc dátumom tejto splátky sa žalovaný prijímaním plnenia na úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, začal bezdôvodne obohacovať. Z toho dôvodu žalobca časť splátky č. 38 vo výške 105,72 eur a všetky ďalšie úhrady na poskytnutý úver uvedené v splátkovom kalendári ako splátky č. 39 až 84 (vo výške 3.137,44 eur), poplatky č. 101-601 (vo výške 87 eur) a splátky uhradené dňa 10.05.2017 až 23.10.2017 vo výške 1.823,24 eur zaplatil žalovanému bez právneho dôvodu. Žaloba bola súdu doručená dňa 8.1.2018, preto ku dňu podania žaloby na súd 3-ročná objektívna premlčacia doba ešte neuplynula

40. Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

41. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v uplatnenej výške 5 % ročne zo sumy 5.153,40 eur od 02.01.2018 do zaplatenia a to z dôvodu, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy bola žalovanému doručená dňa 18.12.2017, žalobca v nej určil žalovanému lehotu na plnenie do 14 dní od doručenia tejto výzvy, teda do 01.01.2018, žalovaný dlžnú sumu v uvedenej lehote žalobcovi nezaplatil, preto sa dostal dňa 02.01.2018 do omeškania. Súd mal preukázanú výšku úrokovej sadzby ku dňu omeškania 02.01.2018, ktorá bola vo výške 0,00 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk., t. j. 0,00 % + 5 bodov spolu výška 5,00 % ročne.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.